

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 20971/2024
27.02.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бранка Станића, председника већа, Татјане Миљуш, Татјане Матковић Стефановић, Татјане Ђурица и Мирјане Андријашевић, чланова већа, у парници тужиоца ЈП за дистрибуцију топлотне енергије „Топлификација“ Лазаревац, чији је пуномоћник Немања Борисављевић, адвокат у ..., против тужене АА из ..., чији је пуномоћник Гордана Јанковић, адвокат у ..., ради дуга, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Вишег суда у Београду Гж 22061/20 од 16.05.2024. године, у седници одржаној дана 27.02.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Вишег суда у Београду Гж 22061/20 од 16.05.2024. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиоца, изјављена против пресуде Вишег суда у Београду Гж 22061/20 од 16.05.2024. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Лазаревцу П 485/19 од 05.10.2020. године, одбијен је тужбени захтев тужиоца да се обавезе тужена да тужиоцу плати на име дуга за услуге грејања за период од априла 2018. године до јануара 2019. године износ од 86.208,00 динара са законском затезном каматом почев од 21.02.2019. године па до коначне исплате, као неоснован и укинута је решење о извршењу јавног извршитеља Милице Митровић из ... И.Ивк број 872/19 од 06.06.2019. године у целости. Тужилац је обавезан да туженој накнади трошкове парничног поступка у износу од 15.000,00 динара.

Пресудом Вишег суда у Београду Гж 22061/20 од 16.05.2024. године, одбијена је као неоснована жалба тужиоца и потврђена првостепена пресуда, и одбијен је као неоснован захтев тужиоца за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне другостепене пресуде тужилац изјављује ревизију, због погрешне примене материјалног права, позивајући се на одредбу члана 404. Закона о парничном поступку.

Одлучујући о дозвољености изјављене ревизије, на основу члана 404. став 2. ЗПП, Врховни суд је оценио да нема места одлучивању о ревизији као изузетно дозвољеној на основу одредбе става 1. тог члана, с обзиром да не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса, правних питања у интересу равноправности грађана, за уједначавањем судске праксе или новим тумачењем права.

Правноснажном пресудом одбијен је тужбени захтев тужиоца да се обавезе тужена на исплату на име дуга за услуге грејања, на основу утврђења да тужилац као дистрибутер топлотне енергије исту није испоручио домаћинству тужене, и да тужена није имала грејање, а да је о томе тужилац био адекватно упознат. У периоду за који је захтевана исплата дуга, тужена није имала адекватну температуру у свом стамбеном објекту, те је догревала просторије, а основни узрок за неадекватну испоруку топлотне енергије са стране тужиоца је то што исту није испоручивао у довољној количини и другим карактеристикама које су предвиђене посебним прописима, и у деловима који се налазе у подстаници и у надлежности су у погледу одржавања и евентуалних поправки овде тужиоца, те тужилац није правилно обрачунао накнаду за тако испоручену топлотну енергију. Применом члана 45. Одлуке о снабдевању топлотном енергијом у Граду Београду и члана 17. Закона о облигационим односима, судови закључују да не постоји обавеза на страни тужене да исплати утужени износ.

Циљ посебне ревизије није да се преиспитују правноснажне пресуде сходно појединостима конкретног случаја, већ да се кроз конкретни случај реши питање од посебног ширег интереса, а које се може подвести под један од основа из члана 404. став 1. Закона о парничном поступку. Наведено у овом поступку није случај.

Наводима ревизије ревидент побија правилност оцене изведених доказа и правилност утврђеног чињеничног стања о испоруци топлотне енергије у недовољној количини и о недостацима на делу инсталација које одржава тужилац, а такви ревизијски наводи нису правно релевантан основ за изјављивање посебне ревизије из члана 404. став 1. Закона о парничном поступку. Тужилац у ревизији није указао на супротне одлуке, односно на постојање различите судске праксе, нити на потребу за новим тумачењем права. Позивање ревидента на одредбе Одлуке о снабдевању топлотном енергијом у Граду Београду којом је прописан посутпак у ком корисници имају право пријаве некавалитетног грејања и поступак мерења температуре постигнуте у стамбеним просторијама, није од значаја, јер сама по себи евентуално погрешна примена материјалног права није довољан разлог за изузетну дозвољеност ревизије. У овој парници нема потребе за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана.

Због наведених разлога одлучено је као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије применом чл. 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је нашао да ревизија тужиоца није дозвољена.

Тужба је поднета 17.05.2019. године, а вредност предмета спора је 86.208,00 динара.

Према члану 468. став 1. ЗПП, спорови мале вредности су спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе.

Чланом 479. став 6. ЗПП прописано је да у поступцима у споровима мале вредности против одлуке другостепеног суда ревизија није дозвољена.

Како се у конкретном случају ради о спору мале вредности, ревизија тужиоца није дозвољена.

Из наведених разлога, на основу члана 413. Закона о парничном поступку, одлучено је као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Бранко Станић,с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић